

Ulf Kristersson: Tal vid årsdagen av masskjutningen på Campus Risbergska

Talare
Ulf Kristersson
Statsminister

Datum
4 februari 2026

Plats
Örebro

1 Ers kungliga högheter,

Alla ni som själva var med om dådet på Risbergska,

5 Och alla ni som förlorade någon älskad,

Alla vet vi exakt var vi befann oss, idag för ett år sedan, när de första rapporterna kom. Och vi minns känslan av det mörker som successivt föll under dagen.

10 Först innan vi visste hur stort och illa det var. Sen för att vi verkligen förstod.

Tisdagen den fjärde februari 2025 föll tio människor offer för den värsta masskjutningen i vårt lands historia.

15 Var och en av dem hade ett liv och en framtid. Allt det togs ifrån dem i ett ohyggligt våldsdåd. Och de togs ifrån oss, ifrån sina familjer och sina vänner.

Nu har det gått ett år.

20 Ett år då ni i Örebro har försökt hitta en väg framåt.

Ett år då barn har saknat sin mamma eller pappa, som aldrig kommer hem igen.

25 Ett år med föräldrars outhärliga sorg efter att ha tvingats begrava en son eller en dotter.

Och ett år när vi som land har försökt läka ett sår, som ändå alltid kommer finnas kvar.

Jag sa då, att vi bär sorgen tillsammans. Jag förstår att ingen av oss andra fullt ut kan ta in den personliga smärtan och saknaden – men ändå: Vi bär den
35 tillsammans och vi bär den tillsammans.

Klockan 12, den 11 februari förra året stannade vi alla upp för att hedra de som mördats, och de som sörjer. För en kort minut tystnade Sverige. Många av oss som är här nu, var också med då.

40

Ikväll samlas vi återigen för att minnas och hedra dem vi har förlorat.

Men vi hedrar också det mod och den omsorg som så många människor visade varandra. Både den fruktansvärda dagen, och den svåra tiden efteråt.

45

Alla ni som räddade liv. Och alla ni som stöttade, när liv inte längre gick att rädda.

Marwa – och jag vet inte om du är med oss här ikväll – du blev symbolen för att
50 man kan göra något stort också när ens eget liv är som skörast. Jag vet att Marwa inte vill förstora sin egen insats. Men jag vet också, att hon har inspirerat andra till medmänsklighet.

Och jag vet att det har varit ett svårt år – men Marwa fortsätter inspirera med
55 sin beslutsamhet att komma tillbaka till skolan. Och kom ihåg det vi sa då: ”det är svårt, men låt oss göra det ändå.”

60 En vecka efter dådet träffade jag några av dem på SOS Alarm som tog emot de första samtalen inifrån Risbergska.

Några av dem var med de drabbade i timmar. Höll dem sällskap i klassrummen och skickade information till polis och räddningstjänst. Samtidigt som de hörde
65 skrällen i bakgrunden. Jag har också träffat poliser, sjukvårdspersonal, lärare, elever och religiösa ledare. Alla gjorde sitt yttersta. Dem vill vi hedra ikväll.

Men vi hedrar också alla vänner, grannar och medmänniskor, som har lindrat

70 och tröstat. Alla ni som såg att någon annan behövde er mer än ni själva, och
därför gjorde det ni tror att andra också skulle gjort för er. Ni visar, att när det
ohyggliga inträffar, så är Sverige ett väldigt omtänksamt samhälle.

Till alla er vill jag än en gång säga – tack.

75

När det var som mörkast så tände ni ljuset, och visade vägen ut ur mörkret. En
lång vandring återstår. Men låt oss idag hedra minnet av dem vi förlorade,
genom att tillsammans bära livets ljus vidare.

80

Källa

<div>Manuskript hämtat från regeringen.se (2026-02-06)</div>

Taggar

Minnestal, Moderaterna

85

URI

<https://www.svenskatal.se/tale/ulf-kristersson-tal-vid-arsdagen-av-massskjutningen-pa-campus-risbergska>

90

95

100

105